

בש"פ 2179/22 - ליאור גלאם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2179/22

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

העורר:

ליאור גלאם

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 23.3.2022 (כבוד השופט עמית צ' קפאח)-
מ"ת 56176-07-20

תאריך ישיבה:

ב' בניסן התשפ"ב (3.4.2022)

בשם העורר:
בשם המשיבה:

עו"ד משה סוחמי
עו"ד ורד חלאוה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (שופט עמית צ' קפאח) מיום 23.3.2022 ב-מ"ת 56176-07-20, שבגדרה נדחתה בקשת העורר לצאת לחופשה מיוחדת כדי להשתתף בחתונת אחיו הצפויה להתקיים ביום 7.4.2022 באולם אירועים במודיעין.
2. ביום 26.7.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בגין עבירות אלימות ונשק שונות. העורר עצור מיום 8.7.2020, וביום 10.1.2021 הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 22.2.2021 הורשע העורר בכתב אישום מתוקן, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח בנסיבות מחמירות); קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה); וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה (בצוותא) (תפ"ח

56363-07-20.

ביום 14.3.2022 הגיש העורר בקשה לבית המשפט לאפשר לו לצאת לחופשה בת מספר שעות לצורך השתתפות בחתונת אחיו. בית המשפט דחה את בקשתו בהחלטה מיום 23.3.2022. בתוך כך עמד בית המשפט על העבירות שהעורר הורשע בביצוען, וציין כי לעורר אויבים רבים המבקשים לבוא איתו חשבון, כך שנטילת חלק באירוע רב משתתפים היא מתכון להתלקחות אלימה. ומכאן הערר.

3. ראשית, העורר מלין על כך שבית המשפט קבע כי "המדובר בהליך של עתירת אסיר", בעוד בפועל הוא פנה למסלול הפלילי ולא למסלול המינהלי של עתירת אסיר. שנית, העורר טוען כי קביעת בית המשפט שלפיה לעורר אויבים רבים כך שנטילת חלק באירוע רב משתתפים היא מתכון כמעט בטוח להתלקחות אלימה, היא חסרת ביסוס. המשיבה לא הגישה כל ראיה או חוות דעת בנושא, ולא ניתנה לעורר אפשרות להגיב בעניין זה. לטענתו, הוא פנה לקבלת עמדת שירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) בנוגע ליציאתו לחתונת אחיו, אולם שב"ס סירב ללא כל נימוק.

נוסף על כך, נטען כי ביום 19.11.2020 קיבל בית המשפט את בקשתו של העורר להשתתף באירוע ברית המילה של בנו, חרף עמדת שב"ס שלפיה נשקפת ממנו מסוכנות לנוכח העבירות המיוחסות לו. לטענתו אין מקום להבחין בין יציאתו לברית של בנו שאושרה, לבין בקשתו לצאת לחתונת אחיו, ולכן יש לאשר את יציאתו כעת. זאת בפרט בהינתן העובדה שמילא בזמנו אחר כל תנאי שחרורו. העורר מדגיש כי באותה שעה יוחסו לו עבירות חמורות בהרבה מאלה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. לטענתו, בית המשפט שגה משלא מצא בתנאים שהושתו עליו במסגרת היציאה לברית של בנו, ככאלה שיש בהם לאיין את מסוכנותו גם כיום.

4. לאחר עיון בכתובים ומשהוספתי והקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים, הגעתי לידי מסקנה כי לא ניתן להתיר את יציאתו של העורר לחתונת אחיו. עם כל ההבנה לבקשתו של העורר ולחשיבות המשפחתית שבהשתתפות בחתונת אחיו, סבורתני כי במכלול הנסיבות אין לקבל את הערר.

5. ככלל, עצור המבקש לצאת לחופשה מיוחדת יכול לנקוט בין במסלול המינהלי, ובין במסלול הפלילי. במסלול המינהלי על העצור לפנות לשב"ס ולבקש היתר לחופשה, שתידון בהתאם לנהלים המוסדרים בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.40.01. במסלול הפלילי העצור רשאי לפנות לבית המשפט לבקש להשתחרר בערובה במסגרת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 ולמעשה, בבקשה לעיון חוזר במעצרו לצורך יציאה לחופשה מיוחדת. הצדק עם העורר הטוען כי בעניינו אין מדובר בהליך של עתירת אסיר כפי התייחסותו של בית המשפט המחוזי, אלא שפנה בבקשה במסלול הפלילי. עם זאת, אין בכך כדי להשליך על הדיון בעניינו או על ההחלטה, שכן גם במסגרת המסלול הפלילי על בית המשפט ליתן משקל לנהלי שב"ס ולמדיניות הנקוטה בידי מערכת בתי הסוהר.

כאמור העורר טען כי קביעת בית המשפט ביחס לסכנה שבנטילת חלק באירוע רב משתתפים היא חסרת בסיס, משלא הוגשה חוות דעת בנושא. טרונה זו אין לה מקום, משעה שהעורר הורשע על פי הודאתו בעבירות אלימות חמורות ובהם קשירת קשר לביצוע רצח בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה, וסיוע לחבלה בכוונה מחמירה (בצוותא), כשברקע סכסוך משפחות. מסוכנותו של העורר נלמדת מאלה מעצם המעשים שבהם הודה והורשע, כפי תיאורם בכתב האישום המתוקן.

העורר מבקש להיבנות מכך שבקשתו בעבר לצאת להשתתף בברית של בנו אושרה, ולדידו אין מקום להבחין בין האירועים. אין בידי לקבל טענה זו שכן הנדון אינו דומה לראיה. באותה העת טרם התקבלה החלטה סופית בבקשת המעצר, על כל המשתמע מכך בנוגע לשאלות קיומן של ראיות לכאורה ולעניין טיב המסוכנות ועוצמתה. בניגוד לכך, כיום העורר כבר הורשע על פי הודאתו, ואף נשמעו הטיעונים לעונש, וחזקת החפות אינה עומדת לו עוד. נוסף על כך, בברית המילה של בנו דובר באירוע משפחתי המתקיים בבית בהשתתפות של כ-20 משתתפים בלבד, כולם בני משפחה;

ואילו כאן מדובר באירוע המתקיים באולם אירועים, ונטען כי צפויים להשתתף בו בין 200 ל-300 משתתפים. לא ניתן אפוא להקיש מההיתר שניתן לעורר לצאת ולהשתתף בברית של בנו, לבקשתו הנוכחית. ועוד יודגש כי חומרתו של כתב האישום לא נמדדת באופן יחסי לכתב האישום הקודם, אלא נמדדת בהתייחס לכתב האישום המתוקן כשהוא לעצמו. על כן, בהינתן חומרת כתב האישום המתוקן והמסוכנות הזועקת ממנו, טענת העורר כי כתב האישום המתוקן חמור פחות מזה המקורי, אין בה כדי להשליך על הדיון כאן ועל התוצאה.

6. סוף דבר, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, ולפיה לא ניתן לאפשר את יציאתו של העורר לחופשה כדי להשתתף בחתונת אחיו. על כן, ועם כל ההבנה לאכזבה שתיגרם לעורר ולמשפחתו, הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' בניסן התשפ"ב (4.4.2022).

ש ו פ ט ת
